

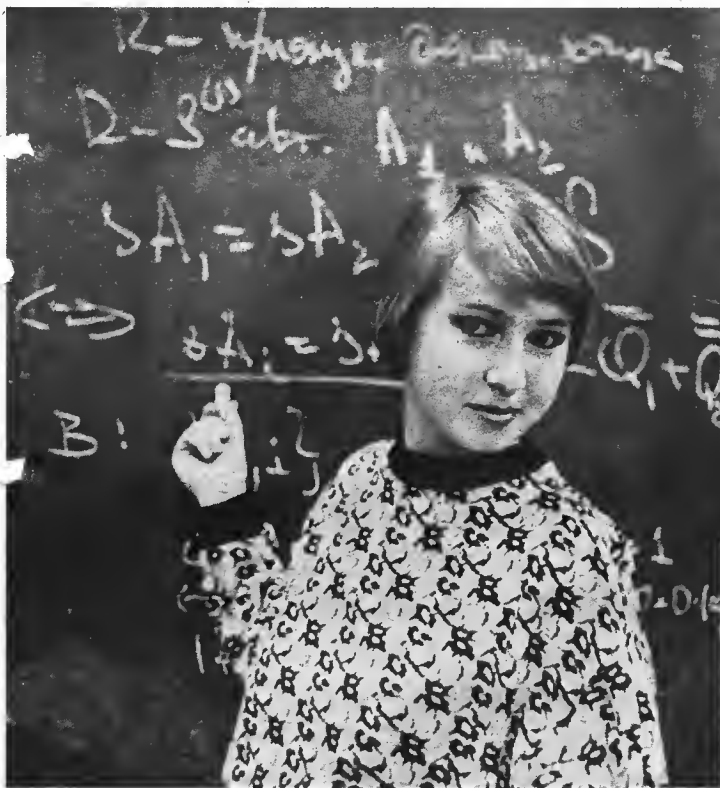
ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радамі!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 114 ◆ П'ятниця, 14 червня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

ІСПИТ ДЛЯ ВИКЛАДАЧА

Сесія!.. Викладачі, потираючи руки, ждуть сатисфакції за пропущені лекції. Та всі ми вчителі!..

Бідовий студент, уперше з'явившись на передодній екзамену в альма-матер, цікавиться, чи любить футбол викладач, до якої команди вболіває, як реагує на похвальний вислів, як — на зухвальство. У дівчат — інша зброя, мінляють на день зачіску, одячу, жертвують мистецтвом макіяжу...

І — складають іспит з одного предмету — практичної психології. Декотрі викладачі витримують...

Втім, не всі психологи. Дехто — просто вчителі.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У СТОЛИЦЮ України з нагоди офіційного відкриття Генерального консульства Французької Республіки в Києві 13 червня прибув державний міністр, міністр закордонних справ Франції Ролан Дюма. У борисльському аеропорту гостя зустріли міністр закордонних справ УРСР А. Яценко. При зустрічі були посол Франції в СРСР Б. Дюфур і генеральний консул Франції в Києві Ю. Перне.

Того ж дня відбулася церемонія офіційного відкриття Генерального

консульства. Цей та інші матеріали про перебування Р. Дюма в Києві — на 2 сторінці.

ДРУГОГО туру виборів Президента Росії, мабуть, не буде, повідомив кореспондент РосТАРС голова Центризбиркомів В. Казаков. За попередніми даними, Б. Єльцин випередив усіх суперників, набравши більш як 50 процентів голосів виборців.

У цілому на території РРФСР за не остаточно підсумованими повідомленнями озброєних во-

місій, на виборчих ділянках побувало більше 70 процентів з 104 мільйонів росіян, які мають право голосу.

ГАВРИЛО Попов обраний першим мером радянської столиці, в Анастасій Собічев став першим мером Ленінграда. Про це свідчать попередні дані, одержані Центральною виборчою комісією.

За нинішнього голову Московської Ради проголосувало від 59 до 77 процентів виборців, які брали участь у виборах.

Від 60 до 65 процентів лівінградців, які взяли участь у голосуванні, віддали перевагу нинішньому голові Ленінграда.

ЗА ПОВІДОМЛЕННЯМ обласного управління польського культурологічного товариства 2200 громадян Хмельницької області поїздили на прощу до Папи Іоанне Павле II, який перебував у Польщі.

ЗА ПОПЕРЕДНІМИ даними, більше половини жителів міста на Неві — 54 проценти — испові-

лися за повернення його історичної назви Санкт-Петербург. І хоча опитування населення не має юридичної сили, громадському думку буде враховано при вирішенні цього питання.

УСЕП Рудинки Івано-Франківської області не майдорі гроші спорудження пам'ятник Т. Шевченку. Автор — кінський скульптор М. Білик. Пам'ятник оселити отці УАПЦ та УКЦ, виступає листомини, перуєт Шевченківської премії Дмитро Білюс, відбуєся монумент.

МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ФРАНЦІЇ У КИЄВІ

У церемонії офіційного відкриття Генерального консульства Франції в Києві взяли участь перший заступник і заступник Голови Верховної Ради УРСР І. Пляч і В. Гринів, перший віце-прем'єр-міністр УРСР К. Масик, народні депутати СРСР і УРСР, інші офіційні особи, представники громадськості.

З нагоди відкриття Генерального консульства французька сторона влаштувала прийом.

У другій половині дня Р. Дюма мав розмови з Головою Верховної Ради УРСР Л. Кравчуком і Прем'єр-міністром УРСР В. Фокиним.

У прес-центрі МЗС УРСР Р. Дюма провів прес-конференцію.

Увечері гість відбув у Париж.

(УКРИНФОРМ)
Фото Михайла КОЗЛОВСЬКОГО.

БОНЖУР, ФРАНЦІЄ!

Наша республіка прагне стати суверенною державою. Звичайно, для цього потрібно не тільки прийняти необхідні закони, розвинути економіку, а й встановити широкі й довготривалі зв'язки з іншими державами, серед яких Франція займає далеко не останнє місце. Відомо, що історія наших відносин можна позначити як з часів Київської Русі. Але час збігав, і це, безумовно, вимагало розвитку наших зв'язків на сучасному рівні у всіх сферах суспільного життя. За останні роки для цього з'явилися сприятливі можливості. Наприклад, у галузі культури останнім часом проведено чимало спільних заходів. У Франції нашу республіку представляли ансамблі «Веселі музик», балетна група Державного академічного театру опери та балету імені Т. Шевченка, ансамблі інструментальних Київської філармонії, інші колективи. Француз проводили у нас виставки живопису, призначали звідти й відомі музичні групи. А нещодавно, у квітні, делегація Республіканського товариства СРСР — Франції (яке, до речі, восени переіменувалося у Товариство СРСР — Франція) та Міжнародного товариства культури підписали з французькою стороною угоду про подальше культурне співробітництво у 1991-

1992 роках. Воно передбачає обмін делегаціями, розвиток туризму на Україні, популяризацію у Франції класичної української музики та української мови. Для цього передбачається направляти туди спеціалістів-мовників.

Щодо економічних відносин, то й тут відчувалася рух уперед на основі взаємної зацікавленості. Багато делегацій приїждять на Україну для вивчення можливостей нашого ринку. Створюються спільні підприємства, відкриваються представництва фірм. Так, наприклад, у Києві працює представництво фірми ІСВ, що займається друком цінних паперів. У Львові концерн АЛКАТЕЛЬ налагоджує виробництво систем зв'язку.

Найголовнішою подією українсько-французьких відносин на цей час стало офіційне відкриття Генерального консульства Республіки Франція в Києві, яке відбулося учора. Воно працюватиме в новому будинку по вулиці Рейтарській, 39.

Напередодні цієї важливої події ми зв'язалися з прес-аташе консульства, мадам Ф. Перне і з'ясували, як функції воно виконуватиме. У консульстві працюватиме чотири відділи: політичний, прес-служба, французький центр, про який наша газета вже писала, і торговель. На жаль, поки що через деякі

технічні проблеми не працюватиме відділ мв. Але, як сподіваються самі французи, це питання буде вирішене найближчим часом.

Про важливість цього політичного заходу свідчить те, що в церемонії взяли участь державний міністр, міністр закордонних справ Франції Р. ДЮМА, який дав інтерв'ю кореспондентам «Голосу України».

— Я вважаю відносини між Україною і Францією хорошими. Передусім вони дуже давні і я також вважаю, що відкриття Генерального консульства Франції стане новим поштовхом до розвитку цих відносин. По-перше, у галузі культури, бо відносно ми урочисто офіційно відкриваємо Французький інститут України, представляючи організацію «Альянс-франсез». Ми спритуємо відкрити центри цієї організації в інших містах республіки. Також ми встановлюватимемо більш глибокі економічні зв'язки, для чого у Києві працюватиме наше торговельно-представництво, і, безумовно, розвиватимемо контакти на політичному рівні. Я також бажаю, щоб ці відносини сприяли контактам між українською та французькою молоддю. Таким чином у майбутньому між нашими країнами встановляться справді стабільні відносини.

Я радий, що знов відвідав Київ, де я вже був під зустріч Президенту Французької Республіки Мішлена де Мінсера з Президентом Горбачовим. Мій сьогоднішній візит є продовженням цієї політики, тому відкриття Генерального консульства є одним з її прекрасних результатів. Як ви знаєте, ми паралельно відкриваємо консульство Радянського Союзу в Страсбурзі.

Бажаючи Франції утвердити свою присутність на Україні, відповів на кілька питань. Відносини між нашими двома народами беруть початок з часу величезної стародавньої Києва. Вада столиці завжди була перехрестям цивілізацій, відкриттям для Європи і Азії. Україна для нас — це також велика економічна держава, з кількістю населення туди, як і Франції, з великими природними ресурсами, промисловими і технологічними капіталами.

І, нарешті, на Україні відбуваються визначні зміни. У цей тяжкий, але дуже цікавий перехідний період Франція з великою увагою слідкує за зусиллями, яких докладає ваша республіка, щоб відповісти на попити українців, які прагнуть демократії та свободи підприємництва.

Отже, Генеральне консульство, яке і має честь відкрити сьогодні, покликано відіграти важливу роль у децентралізованому співробітництві. Я також маю честь від імені французького уряду висловити свою вдячність зусиллям українських властей.

Я хотів би також відзначити особисту роль, яку відіграв наш генеральний консул на Франції, який прибув на Україну рік тому і виконав уся свою енергію і професійні якості, а також підтримував тісні зв'язки в СРСР для відкриття Генерального консульства. Я дуже радий, що в цей час делегація Голови Ради України перебуває у Франції на запрошення Національного Асамблеї.

— Дякуємо за бесіду.

Олександр ЄВСЬКОВ, Володимир САВЮК, спеціальні кореспонденти «Голосу України».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ГОЛОС України

Засновник —
Верховна Рада
Української РСР

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

УРСР, 252047
Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

приймальня —
446-92-11

Відповідальний
секретар —
446-72-03

Залучувач
кореспондентів —
446-80-32

ВІДДІЛИ:
парламентський —
441-84-52,
441-85-64,
441-85-64,

література — 441-82-85,
441-29-64,

економіка — 441-88-07,
аграрію — 441-86-18,

міжнародні —
446-91-20,

охорони здоров'я —
441-88-06,

соціальної політики —
441-88-05,

економіки — 441-88-19,
культури — 441-86-44,

спорту — 441-88-08,

інформаційної —
446-84-13,
441-86-20,

історії України —
441-88-62,

військової політики —
441-88-52,

радянськ — 441-89-44,
бухгалтерія —
441-84-00.

Рукописи
не рецензуються
і не повертаються.

Індекс 60953

Тираж 164.300.

Передплата ціна на рік
19 крб. 80 коп.

Газета виходить
5 разів на тиждень.
У вівторок, на 8 сторінок,
у середу, четвер,
п'ятницю та суботу
на 16 сторінок.

Нешода
ру астано
дереа'яни
патріархо
вом, УАП
вати храм
потребує
спонсором
пив кита
нлюб «Дн

цікавістю переглянули митві
ськид телефільм «Березови-
гай свідчить» — про любови
нитийського юнака та нашої
дівчини. І мало хто знає, що
головну роль виконала заяв-
дуюча професорка англійсько-
філології Дніпропетровського
університету ірине Авер'єва:

Юрґа ПЕТРОВ.

PAUL HERRMAN

КИ»

е в кулаці... нерівняна психологічної фон довіря». А ще нон-користи з асоціації викрадівці Київ-жовківців, пенітики карно-карі, радіоло-«Вечір-яких ви по-ляних нх-дників. Чи-ій присвя-антальному й за скільки-й за продати-де життя — івлю розра-одиться. «Добровечір»-ав від сум-ого сьогден-

нимо перед-онеччини

додати, що-дачі є вже-передник —-іції телега-діяється лі-орну переда-жко знайомі-діями укра-

рі-ники

про право-ією одер-виробнич-ірської се-іени брига-

увару!

МАЄ ПРАВО?..

во довів, що-товарний-датний для-доларовий-повідіє пок-товарів н-і вранцях. і зазначив, і такнх зу-підприємці-можливості-нашими-авниками в-і, отримати-про еконо-і майбутніх-ітї соціаль-екти цих-оворили про-т зустрічах-і і пред-і-промісло-ської РСР, і досвід у-

джерел

НА ТРОЄЩИНІ

Ватутін-Ощадбанку-тут зусил-редясько-підприємства-заведена ав-етронна сис-обслугову-ка. Через-іона автома-іна система-іти всіх кн-іо республі-но, підпю-родної сис-обслугову-ючи валют-іи із ощад-публіки, ви-за допомо-розрахува-в Неаполі.

станіх рони

собою завдання просто відволікти людей від проблем — це з успіхом роблять інші видання. Навпаки, ми намагаємося розвинути ці проблеми ірз збільшувальне скло — і обов'язково дає практичну рекомендацію — як бути... Довго думали, скажімо, чи вміщати в першому номері докладну розповідь про те, як подолати труднощі, пов'язані із зверненням до ритуальних служб, про писані й неписані закони міських кладовищ. Зрештою, вирішили — дамо, адже мета наша не розвага, а допомога.

Є, звичайно, в щотижневик і публікації, які викликають усмішку — скажімо, деякі поради з київських газет минулого століття. Але й вони не просто жарти, а певна дещина життєвського досвіду, який, хто знає, може, колись і згодиться.

Володимир
ВАСИЛЬЄВ.

Суто радянський бізнес

ЇХНІ СУНИЦІ КРАЩЕ РОСТУТЬ...

Добре прийнялися і рясно цвітуть на полях нопгоспу імені Леніна Новоселницького району, що на Буковині, суніці, які взялася вирощувати тут італійська фірма «Каралеллі Фінансерія». Згідно з укладеним договором про співробітництво вона доставила у господарство садивний матеріал, впровадила власну прогресивну технологію обробки цієї культури, що здійснюється виплючно механізованим способом. Навіть збирання врожаю візьмуть на себе машини. І не треба наших студентів.

Італійці лідирували собі на Буковині ще одного лартнера — Чернівецьку кондитерську фабрику, якій вони постачатимуть вітамінні компоненти для виробництва цукерок підвищеного лолиту. Розраховуватимуться буваніці часткою виробленої продукції.

Василь БАБУХ,
Чернівецька область.

Телеграфним рядком з Дніпропетровська

СЛАВУТИЧ НА БЕРЕГАХ СЛАВУТИЧА

Яр Славутич — автор багатьох поетичних і літературно-знавчих книг, відомий канадський учений, професор Альбертського університету в Едмонтоні, на запрошення обласного осередку ТУМ імені Шевченка «Просвіта» побував у Дніпропетровську. Яр Славутич з успіхом читав лекції в університеті (де, до речі, колись учився) та комбайнобудівному заводі.

І ПИВО Є, І «РАВЛИК» Є

У місті відкрито ливний завод на 70 місць «Рибальський стан». Інтер'єр «під старовину» зроблено майстрами з ВО «Дніпропетровськдерев» — те архітектором А. Подвезком, А. Кухарі В. Гейченко, А. Панченко і Т. Лейн розробили пікантні закуски, лрнміром, — «Равлик».

ГЕРОІ СЕРЕД НАС

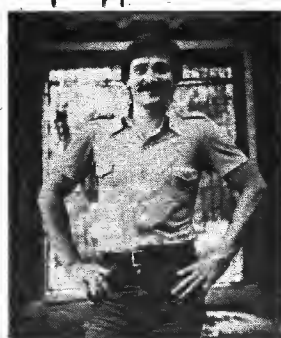
Нещодавно телеглядачі з цікавістю переглянули китайський телефільм «Березовий гай свідчить» — про любов китайського юнака та нашої дівчини. І мало хто знає, що головну роль виконала завідувача кафедрою англійської філології Дніпропетровського університету Ірина Авер'янова.

Юрій ПЕТРОВ.

Навколо містечькі новини

Є ЩО ГРАТИ, Є ЩО ДИВИТИСЯ

У столичному театрі-салоні «Сузір'я» відбулася прем'єра п'єси Е. Шефера «Детентив». Це дебют молодого режисера О. Луцака. Тут працюють двоє акторів — Сергій Філімонов з російської драми та Сергій Бойко з Театру-на-Подолі. Вистава швидко звернула на себе увагу. Кілька критиків навіть встигли назвати роль зйграну С. Філімоновим, ірвцю ролюю нинішнього театрального сезону на Україні. Нічого дивного — вистава дає унікальну можливість грати на межі неможливого і обоє акторів тут буквально куляють карколомну вирі деталізу

не простого, швидше — філософського.
На фото: актор Сергій Бойко.
Фото Михайла САЧКА.

СВЯТО ДУШІ ЛЮДСЬКОЇ

Щиро, голосисто співає капела бандуристів імені Т. Шевченка, яка прибула на Україну з Північної Америки. Це перший концерт, який відбувся у Києві, вклинав бурхливі овації. Це була добра нагода познайомитися з мистецтвом колективу, який зберіг любов до нашої народної пісні, думи, немирих творів Кобзаря, які за тридев'ять земель і є українське слово, класичну спадщину нашого народу.

Капела бандуристів була заснована у 1918 році в Києві. В роки минулої війни її було вивезено до Німеччини й кинуту в концтабір. І тільки стараннями українського комітету в Берліні про це дізналися на Україні і зробили все можливе, щоб не втрачено для визволення нашої землі. Капела припинилася тільки 1949 року, коли вона прибула до Америки й осіла в місті Детройті. Перша українська еміграція по-братньому

прийняла бандуристів і допомогла їм влаштуватися. Довгий час капелою бандуристів керував відомий музикант Григорій Китаєв. Протягом 52 років свого існування колектив гастролював в Австралії, Іспанії, Франції, Голландії, Англії, Данії, Бельгії, Швеції, Німеччині... І ось тепер — зустріч із батьківською землею. Добре вчинили Український фонд культури і товариство «Україна», запровадивши талановитий колектив на береги Дніпра. Виступи капелі (а вони, крім Києва, відбулися в Полтаві, Харкові, Донецьку, Дніпропетровську, Кривому Розі, Запоріжжі, Вінниці, Чернівцях, Івано-Франківську, Тернополі та Львові) ще більше зміцнять наші дружні контакти і, звичайно, сприятимуть відродженню національної культури нашого народу, чистої, як джерельна вода, і криниця та бездонна.

Віталій ДИКИЙ.

Справи духовні

ТАКИ ВЕСТИМЕ ВУЛИЦЯ ДО ХРАМУ

Михайлівський Золотоверхий собор у Києві — одне з чудес давньослов'янської архітектури. Збудований у XII столітті, він пережив і татарську навалу, і численні війни. Не встояв лише перед НКВС: у 1935 році він був знищений за наказом тодішнього наркома НКВС України В. Балицького.

Нещодавно на місці собору встановлено триметровий дерев'яний хрест, освячений патріархом УАПЦ Мстиславом. УАПЦ взялася відбудувати храм. Та оскільки це потребує великих коштів, спонсором відбудови виступив київський футбольний клуб «Динамо».

Фото

Ігоря ПЕТРОВА.

Резонанс

А ЯК ЖЕ ЦЕ ЗВЕТЬСЯ?

Реданція отримала листа від громадянина О. Сонополського, позаштатного кореспондента з лівань релігійного життя на Україні півдосколого часопису «Каталіну пасауліс». Автор вважає вигадкою фразу, опубліковану нами 31 травня ч. р., де сказано, що День Києва «козменувався сумною подією — зітінням віруючих греко-натолинів та православних за право лростести чопебень в Андріївській церкві».

А що було насправді? Громадяни Сонополський розповідає: «Віруючі УПЦ, щось істерично вигукували, кидалися до українських католиків».

Вибачте, а як же це зветься — обмін люб'язностями, чи як? Нам здається, що все-таки зітіння, приче й безглуздо, добре, що «безконтактне», дякуючи міліції. Отже, було б гіршим називати той інцидент якимось м'яшним сповом. Крім того, Онсана Вихор, автор тієї невеличкої інформації, нагадає читачам, що натолики мали від міськвиконкому дозвіл на богослужіння, тому загідозорювати автора інформації та газету в необ'єктивності у громадянина Сонополського немає жодних підстав.

Відділ інформвції «ГУ».

ПОГИБЕЛ

Погибельні місця, де людина пропадає безслідно, трапляються не лише у страшних казках. До недавнього часу було таке місце і в селі Калінін Ананьївського району. А вивела на погибельне місце подія, що сталася у Роздільній: тут раптом зник пенсіонер В. Хоменко. Вія мав «Москвич» і промишляв приватним візництвом. З однієї такої поїздки не повернувся. Прокуратура завела кримінальну справу. Автомобіль невдовзі виявили в Ананьєві, а користувався ним В. Хоменко, 30-річний сторож колгоспу «Світлий шлях», мешкаєць села Калінін. Розслідуванням встановлено, що саме Хоменко та його дружина були останніми пасажирами Хоменка.

...Того дня подружжя поверталася з Вінницької області. Оскільки добре хвилювали, свою зупинку проспали, очунали аж у Роздільній, попросили Хоменка підняти до Калінін. Дорогою Хоменко замислив заволодіти машиною, натякнув дружині, вона особливо не

Невдовзі ському влад-робітників Харківський намір завер-ня меморі-«Жертвам» На одній з-викарбуван-безвинно в-Органи де-ють данину-які загину-сумнозв'яз-ного загост-боротьби».

Мої спі-начальник-Микола Му-ник групи-ськістю Во-— показую-тих паперів-смертних ви-чн не єдині-ві свідки»-Перед безс-Берія та й-місях заме-криваві слі-Від 9 се-по 11 берез-6865 україн-ів, громадя-нальностей-закінчили с-

Обличчя

заперечувал-відвела по-доньку, щоб-ла й не ба-заприсов во-нібито ку-там прогрім-постріл. Во-за село, але-машина под-подався до-В. Ульєра, машину від-труп заіопат-...В. Хомен-нарався нар-і насильство-зиали, що п-Хоменко, в-його хату де-Хоменко був-знайшов тут-Першим, ще-М. Кулеба, вах «друга» притулок. П-господарем, ся, якось К-у Кулебу, по-Убитого з-разом з дру-рю. Через і-бувши пок-злочин, Хо-М. Харнові-найоміших в-

Традиції

ВІДРОДЖЕННЯ ГАВАРЕЦЬКОЇ КЕРАМІКИ

В Червонограді Львівської області запрацювала, чи не перша на Україні, гончарня під з чорної кераміки (основна її відмінність від інших — герметичність). Молоді гончарі Валентин Дроба та Іван Братко створили мале підприємство «Чорна кераміка», збудувавши під... у шнільному тирі. До цього хлопці більше як півроку навчалися мистецтву знаменитої гаварець-

кої кераміки-Інських мит-Вокусевича-Славинського-ка — у міс-рі. Та молоді-отримали за-забаром пов-ти до Чикаго-української-Юрій-спеціальний-деп «Гол-Червоногр-

Володимир ПИЛИПЧУК

Ринкові студії

ВЛАСНА ГРОШОВА ОДИНИЦЯ

Друкування
власних
українських
грошей — це
не політична гра,
а спосіб
регулювання
економіки.

ПРОБЛЕМА золотого забезпечення і власних грошей сьогодні винялися дуже широко дискусії. Одним з аргументів противників власної валюти є те, що в нас немає золота, аби забезпечити гроші відповідним запасом. Потрібно сказати, що вимога до золотого запаса грошей була висунута на конференції в Бретон-Вудсі у Сполучених Штатах Америки в 1944 році. Ця система передбачала забезпечення грошей відповідними запасами золота і була впроваджена у зв'язку з державно-монополістичним регулюванням. Згідно з рішеннями Бретон-Вудської конференції за золотом лишилися функції світових грошей, а також засобу платежу в міжнародних розрахунках. У тодішніх умовах нестабільності треба було встановити твердий параметр між валютами різних держав, прив'язати валюту однієї до однієї відносно до золотого виступу. Таким чином, було створено систему, де دلار набув привілейованого значення через найвищий рівень забезпечення золотом. У міжнародних розрахунках він відіграв основну роль.

Але в умовах нерівномірності розвитку держав співвідношення валют почало порушуватися. В зв'язку з тим, що на світовий ринок вийшли такі країни, як Японія, Великобританія, Німеччина, Франція та інші, виникла проблема позбавлення золота грошових функцій. Бо до рівня загальності грошової функції піднявся не лише доллар, а й валюти інших держав. І в 1971—1973 роках було припущено обмін доларів на золото, це означало фактично відхід від рішень Бретон-Вудської конференції.

ВЗВ'ЯЗКУ з цим постає проблема: яким чином далі творити міжнародну валютну політику? І в 1976 році на Ямайці було скликано Kingston конференцію, яку проводили країни — члени Міжнародного валютного фонду. Вони ввели курс валют, що плаває, та відмінили ста-

тус золота як засобу міждержавного валютного регулювання. Тобто фактично пройшла демонетизація — втрата золотом і сріблом функцій грошей.

Це — показник розвинутої товарно-грошової відносини. Роль гаранта почало виконувати товарише забезпечення. Перехід було юридично закріплено в статті Міжнародного валютного фонду, і з тих пір золото може служити лише резервом кредитних ресурсів для погашення міжнародних зобов'язань страховим фондом для проведення дефляційних заходів, резервом ліквідних грошових ресурсів для часткового забезпечення грошової одиниці. Так що наразі в банківот «гарантується золотом» на сьогоднішній день нічого не лишилося. І розмови про золоте забезпечення грошей є бездіяльними через те, що міжнародна валютна практика цього не вимагає.

А друкування власних українських грошей — це не політична гра, а спосіб регулювання економіки. Країна, що має валюту, валюту, більш ефективно справляється з регулюванням функцій, мають високий рівень розвитку, незалежності на відсутність природних ресурсів та малу територію. Приклад — Японія, технічно розвинута країна, яка сама валюта країни.

БАГАТО країн сьогодні мають великі доходи від випуску грошей та торгівлі ними. Великобританія, за деякими розрахунками, від операцій з власною валютою одержує приблизно таку ж частину національного доходу, як і від промислового виробництва. Світова практика показує, що незвідно самим друкувати власні гроші країнам з населенням меншим ніж чотири мільйони жителів. І одночасно незвідно не друкувати власні гроші країнам з населенням більшим ніж сім мільйонів. На Україні ж проживає 52 мільйони жителів.

Ми ж на сьогоднішній день користуємося лише часткою того величезного фонду, що утворився в результаті діяльності підприємств України і грошо-

вих заощаджень громадян. В президентській програмі переходу до ринку передбачається, що республіка повинна платити гроші за користувачів власними кредитними ресурсами та друкуванням в Москві «дерев'яних» інфляційних карбованців. Такі кредитні ресурси Облбанку України (зберігання громадян) на суму 62,6 мільярда карбованців за станом на 1 січня 1991 року укладені Держбанком СРСР і Міжбанком СРСР у існує розпорядження. І про це є офіційне письмове підтвердження і Облбанку України, і Українського республіканського банку Держбанку банку СРСР. Якщо до названої суми додати фінансові ресурси на суму 40,9 мільярда карбованців, що мобілізується структурами Союзу на території України на щорічну потужність Міністерства фінансів України в статті «Один шматок, й скільки на думці?». «Голос України» № 104, то загальна сума мобілізації становитиме 123,5 мільярда карбованців. І якщо наш міністер фінансів і його перший заступник В. Тетюк — автор статті у «Голосі України», цього не знають, або просто не вміють порахувати, то вони шкочуть в фінансах або мають аналіз студента першого курсу фінансового інституту.

Але якщо знають і свідом обманюють і народ парламент, то це вже інша площина проблеми...

ТАКИЙ підхід наш народ і нашу економіку не влаштує, і ми шукатимемо виходи з такого становища, аби збільшити відносини власності. Одним з таких засобів є випуск власних грошей, що забезпечить високоякісним товаром. До того ж, і золото наша республіка має. Крім того, що це ми маємо шукувати власні ресурси (заборані аке) кредитні ресурси в Москві і платити їй за друкування «дерев'яних» грошей, новий край ним приїде, орієнтовно, всього цього року, коли можемо випустити валюту?

Україна без урахування війсьсько-промислового ком-

плексу має сьогодні експортні можливості, що оцінюються в 6 мільярдами валютних карбованців і примусово вилучається союзними структурами за світовою ціною — 1,7 карбованця за валютний карбованець.

В останньому варіанті Союзного договору пропонується мати єдину грошову, платіжну, кредитну, фінансову й цінову одиницю. Якщо це стане реальністю, то від Декларації про державний суверенітет України лишилося «світлі згадки» у Верховній Раді України, в уряді України як державні впаде необхідність. Знаючи проєкт Союзного договору ще раз підтверджує економічному експансію союзного уряду, невизнання збереження «світлі валютної системи. Для того, щоб мати світли валюту, треба мати єдиний пі курс у різних державах. У жовтні, Листопаді, Україні, Делегатові на рівні. І викликала ця ринця різноманітності у продуктивності праці та її оплаті.

ЗОКРЕМА, завдяки вартості валютної системи в межах СРСР Україна, маючи величезне населення, виробництво основних видів продукції та виробничу потужність на рівні, скажімо, Франції, споживає в 2,5 рази менше на душу населення. Чи хоче чиясь аби те, що в нас ніяк, збереглось незмінним? Це жаль, існування єдиної валютної системи, якась прадумана центром мети — оновленої федерації з єдиною фінансовою, грошовою, бюджетною, кредитною, податковою політикою.

Я думаю, ми домовимося щодо економічних зв'язків з іншими республіками, будуючи свою економічну систему власноруч, при цьому взаємно підтримуючи досвідом, адже будь-який систему завжди й лагодити окремими блоками. Ці блоки — республіки. Ми можемо створити з ними валютний союз. Але гроші — то є влада. Чи гроші — то є влада. Верховній Раді України треба, врешті-решт, визначитися, чи належить їй влада на Україні, чи згодна вона мати валюту...

Гроші — то є влада. Чи гроші — того і влада. Верховній Раді України треба, врешті-решт, визначитися, чи належить їй влада на Україні.

ОДЕСЬКА
БІРЖА

Більш як 50 підприємств республіки і країни, які внесли статутний капітал у 50 мільйонів карбованців, стили членами новоствореної Одеської товарної біржі, вперше відкритої ще у 1820 році (у 1917-му вона була закрита). Мета її — організація товарообороти, посередницькі послуги, регулювання торговельних операцій, збирання і публікація відомостей про біржові ціни.

На перший продаж на Одеській товарній біржі було пред'явлено більш як 70 найменувань різних видів продукції на суму 300 мільйонів карбованців, з яких продукції на 8 мільйонів доларів.

Не злізку в біржовому залі відбувається відкрити торг промисловими товарами.

Фото І. ПАВЛЕНКА
(УКРІНФОРМ)

3 пошти відділу

ПАЛЬТО ЗА 40 КОПІЙОК

У зв'язку з підняттями цін, ми просимо вас, опинившись так далеко за межею бідності, що навіть ужити страшно.

Я підшукав, що паліє не вистачить і на теплування. Але, крім їжі, повинна, звичайно, думати і про одяг. Одяг який паліє коштуватиме менше ніж місяця пенсії.

Тож хочу запропонувати створити десь у місті ринок, на якому можна буде купити та продати кожен речі. Пенсії, що є багатьом пенсіонерам, як вартість коштів купувати кошти. Одночасно й задати до копієчного магазину, скільки, бреш, чи сорочку, шовний, становити більш як 50 відсотків, кепочкою. Не брешу. А в пунктах прийому вторсировини за 2—3 паліє платять 40—60 копійок.

Таким чином, подібне місце купівлі-продажу буде в 6 відсотків як покупок, так і продажів.

В. КИСЕЛЮВ.

Точка зору

ПРАГНЕМО БУТИ КОРИСНИМИ

Держсиретер Беймер за-
явив, що Сполучені Штати під-
готувалися до асфальтування
СРСР. Він сказав, що Кремль
нададі здійснювати цю
програму реформ. На слуханнях в
американському конгресі Бей-
тер зазначив, що Радянському
Союзу необхідно знайти інші
джерела айд старих форм госпо-
дарювання і лярейти до ринку.
Він також зазвав реформир
радянського президента «най-
амілішню революцією ХХ
сторіччя». Ця зава була зрозумі-
на через два після того,
як президент Буш надав Москві
і кредитні гарантії в 1,5 міль-
ярда доларів для закупівлі аме-
риканського зерна.

Під час переговорів з Головою Верховної Ради СРСР Лужковим прем'єр-міністр Великобританії Мейджор наголосив, що очікуваний в липні візит Президента СРСР Горбачова до Лондона надасть можливість пересвідчитись у його відданості процесі реформ. За словами Мейджора, цей візит також дозволить лідерам двох великих сім'ї вирішити, чи продовжувати співпрацю з Радянським Союзом.

На засіданні ради Соціалістичного інтернаціоналу у Стамбулі схвалено резолюцію, в якій було право народів прибалтійських республік на цілковите самовизначення. Резолюція також закликає до того, щоб прибалтійські питання вирішувалися в рамках хельсінкського процесу. Як повідомляють інформаційні агентства, учасники засідання одноголосно прийняли у членів Соціалістичного інтернаціоналу демократичну партію Латвії.

Організація Об'єднаних Націй, яка має універсальний характер і політична, сприятиме реконструкції міжнародних відносин за засадами справедливості, співробітництва, безпечної, послідовної, унікальної місце серед міжнародних організацій. Хоча вона не є ідеальною, але вона критичні заклади, мовляв, вона неефективна, перетворилася на світовий дискусійний клуб. Біл опоненти цієї організації вказують на деякі з її фактом, що я саме міжнародне співтовариство складається з найрізноманітніших держав, включаючи публічні диктатури, унітарних та федеративних держав, арештують, за великих і малих, одних і багатьох, які не мають інтересів. Тому елемента їхня позиція, подолати існуючі в світі розбіжності не належить їм.

[illegible]

діл готувався за участю представників України.

Даросон ООН, язэзважачы на тудыяці, канфлікт і навіць крывізі сцітуаціі, загалом заслугуе на высокую оцінку, пастійну увагу і поўнаправізацію, кілючаючы і тэ пазіціі, які абстоювала республіка. У багатых внязачальных дакументах — канвенціях, декларациях, рэзолюціях ООН — ё авторство чі співаторство Украіны.

Отже, у нас є що сказати
республіканцям і міжна-
родній громадськості. Саме
це передає Статут Украї-
нянської асоціації, створеної
в грудні 1989 року.
Про це свідчать також перш
Т. кроки. Засновники асо-
ціації – Український фонд
культури, «Українська асо-
ціація» та «Український фонд»
Дітячий фонд ООН, асо-
ціації масової інформації –
почають в Т. діяльності
можливість ширше ознайоми-
ти людей з національними
цілями та інтересами і
цілями ООН, які є тілесними
закладом людських діяльностей.
Існує життєва потреба погли-
бити сприйняття громад-
ськості України міжнарод-
них норм, які були вироблені
світним співтовариством,
зробити більш дієвими їх
застосування в різних сфе-
рах нашого життя, повніше
відчувати себе членами світо-
вої сім'ї народів. Асоціа-
ція відмовляється від тради-
ційного розуміння національ-
них урочистостей від час
днів ООН, днів прав люди-
ни, тижнів розроблення. Зо-
крема, проведених нами з ко-
жним приводом «чужого» столі-
ття. Асоціація ініціює і веде
семінари відноснах до ду-
ралізованому думок, бажанням
забезпечити у себе власні
відповідальності тому рівню, на
якому ми живемо. Асоціація
шукє ООН у своїх орієнта-
ціях.

ложних документах. Прагнемо бути норсними і в тому, щоб процес засвоєння нагромадженного іншими країнами досвіду мав праитичні результати і в нашій республіці. Саме таке спрямування було надане семінару «Україна і ринок у контексті міжнародного досвіду» за участю зарубіжних експертів.

До асоціації звертаються різні організації та відомства за консультаціями а також, про які йдеться в намієнутах міжнародних організацій, або з питань, так чи інакше виринувають з процесу розвитку людства. Детектно відповідала на ці запити, створюємо цей міжнародний дослідження співробітництва, який буде правдою на договірних засадах, який ніде правди діти не знайти. Ми збираємо громадян, які своїми обіцяють зробити реміонт життя, або яких успіху закон звільняє з роботи. Асоціація, не маючи відповідальності, не може зробити нічого, крім цього, може безпосередньо допомогти цім особам, хоч і звертає увагу відповідних органів на порушення прав людини.

Сама асоціація також стинається з небажаними трудностями. Протягом майже двох років у райвідкомі та в інших органах на місцях мовляють у наданні приміщення, гідного призначення асоціації¹. Скоротено навіть скромні фінансові надходження для здійснення запланованих нами заходів². Отже, є очевидним нерозуміння важливості тієї місії, яку покладена на асоціацію, не дуже контрастує зі ставленням державних і громадських установ до діяльності подібних асоціацій в інших країнах. Приміром, у Швеції до асоціації³ спряня

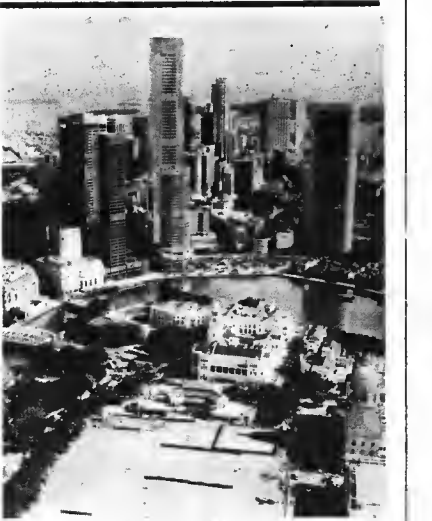
ООН входять найвпливовіші громадські рухи, течії, організації. Щороку, крім урядової делегації, на сесію Генеральної Асамблеї ООН виїжджає делегація асоціації з представників шведської громадськості.

Щодо перспектив діяльності Української асоціації співряня ООН, то гадаю, що передусім треба зрозуміти, чому Українська асоціація співряня ООН не змогла виконати документи ООН. Реалізувати, що функціює, асоціація за допомогою ООН, а саме, чому не змогла запропонувати члениві збірку, що складається із Загальної декларації прав людини, пакту про громадянські та політичні права, пакту про економічні, соціальні та культурні права, які ратифікували всі країни, що є членами ООН. Це обмежене поширення. З тією ж метою популяризації цілей і діяльності ООН, але з іншою метою, а саме, щоб привернути до світа «Необ'єднаних Націй» за увагу американської преси (частково це було зроблено), а також уникнути цієї акції миру і співробітництва здійснити підтримку на паролі «Ми Діємо, ми діємо» (We Do, We Do) і виконати акції, які актуальні сьогоднішнім проблемам. Установи організації та підприємств у тому числі в сільсько-господарській сфері, які виробляють продукти, які продаються світові, повинні

Великі надії покладемо на молодіжну секцію, яка вже голосно заявила про себе участь в ділових іграх «Модель ООН» та «Модель ЮНЕСКО». Ентузіасти міжнародного спілкування, віддані цілям і принципам ООН, будуть радо прийняті в нашої асоціації.

Арнольд ШЛЕПАНОВ,
голова Української асо-
ціації сприяння ООН,
академік АН УРСР,

-Погляд

НОВІ ПЕРСПЕКТИВИ СІНГАПУРА

Протаїтаній Сінгапур дивляться у майбутнє. Виступаючи за
визначення досади економічної інтеграції, нагромадженого країна-
ми Спільного ринку, він прагне створити Східно-Азіатське
економічне угруповання із залученням дешевої, але асоціації-
лізованої робочої сили з країн Східної Європи, що принесло
додаткові помилки моїні.

«ДОБРЕ САЛО КОВБАС»

Як повідомляє «Женмін-жяньбао», Китай вийшов на перше місце у світі з виробництва м'яса. У минулому році у країні було вироблено 28,57 мільйона тонн, що на 250 тисяч тонн випереджає показник Сполучених Штатів. За період з 1979 по 1990 роки виробництво м'яса щорічно збільшувалося на 19,47 відсотка. Споживання м'ясопродуктів за ці роки збільшилося майже у два рази.

ДИСНДЕНТ НАВПАКН

У Пхеньяні відбувся мітинг на честь службовця туристичного готелю у Південній Кореї Чі Ен Діона, який несподівано перебрався до КНДР. На мітинг, зокрема, був оголошений наказ ЦНК КНДР про нагородження перебіжчика «Орденом республіки». Йому вручили велику грошову винагороду і пам'ятні подарунки.

НАЯМІТЬ... АРМІОН

Президент Філіппін Корасон Акіно віддала наказ збройним силам республіки й національній поліції зняти жорстких заходів проти тих політичних діячів, які мають намір використовувати привагні армії у передвибірній боротьбі.

Згідно з офіційними даними, у країні діють 152 приватні армії. Це добре озброєні рухомі загони найманців, готові виконати за гроші будь-які накази своїх хазіє — розправлятися з селянами, які висту-

Інформ-шоу -

пають за аграрну реформу
усунути тих осіб, які стали
свідомими брудних махінацій
політиків, примусити анбоджі
голосувати за потрібного кан-
дидата.

На думку міністра національної оборони країни, існування подібних збройних формувань ставить під загрозу національну безпеку Філіппін. Проте покітти з таким звичем, а принаїти армії, владі досі не вдається. Вони, як і раніше, лишаються частиною місцевог політичного життя острівної республіки.

лі частіше досягає 1000 доларів, а у госпітані АМС становить не більше 603 доларів. Проте радоевий американець може розраховувати потрапити до Бетесди лише у тому випадку, якщо йому впастихся опинитися під колесами автомобіля прямо перед брамою госпіталю.

**«ПОРОДЖЕННЯ
КОМУНІСТИЧНОГО РЕЖИМУ»**

Нині в ЧСФР з 3,5 мільйонів пенсіонерів ліміційна про-
доджують преціювати. Пенсії
було не досить і за старих цін,
не кажучи про нинішні, коли
рівень інфляції досягав 40
відсотків.

Серцева аритмія Джордж
була повною увагу прес

до одного з неповідомних привілеїв американських керівників — безкоштовного медичного обслуговування. Як виділяє газета «Нью-Йорк дейлі ньюс», навіть не врівноважують цю привілейність на вартість перельоту на авіотранспорті з Бінго до дому у господарів ВМС США у Батерс (штат Меріленд), дводина на вартування у лікарні за поставленим президентом діагнозом обійшлося б звичайному американцю від 5 до 10 тисяч доларів.

Президентів США, утримання якого становить 200 тисяч доларів на рік, лікуванні на коштувало жодного центу тому, що він важкасться на дійсній військовій службі армії США — головнокомандуючим.

За даними Американської медичної асоціації, вартість одного дня перебування повноцінній лікарні в США дорівнює 100 доларів.

ДО 50-РІЧЧЯ ПОЧАТКУ ВЕЛИКОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙНИ

ЛІТОПИС У КАМЕНІ І БРОНЗІ

Навіки в історію Великої Вітчизняної війни вписаний подвиг Одеси. 22 вересня 1941 року несподівано для противника захисники міста перейшли від оборони до наступу. У цей же час в районі села Григорієвка була

висаджено марський десант. Так, у результаті операції, яка увійшла в історію під назвою Григорієвського десанту, ворог зазнав великої поразки. Пам'ятники цього періоду розповідають про героїчну оборону

міста в 1941 році, про самовідданку допомозу тилу фронтові, про боротьбу партизанів і підпільників, про героїв і жертви війни. Ці монументи розташовані в місті і приміських селах, біля автошляхів, на

братських могилах. На рубежах оборони Одеси створено меморіальний комплекс — Зелений пояс Слави, який завершується меморіалом на місці позицій 411-ї берегової батареї. На знімках: 1941 р. Морська піхота йде на передові позиції (архів); Одеса. 1941 р. (архівне фото); 1941 р. Командари есминця «Фрунзе» (архівне фото); Учасник висадки Григорієвського морського десанту, оборони Одеси і Севастополя Леонід Павлович Вікулов; пам'ятник Невіданому матросу. Фото Івана Павленка. (Укрінформ).

Гурия БУХА.
кандидат историч.

водою
виста-
рсько-
ї води
квітня

станція без-
19 мільяр-
безсистем-
ї підземних
всес водоно-
содати, що
підземні во-
прошується
необхідну
займатися

непоправ-
лість слід на-
вності розріз-
вських ор-
таку, яка
одним гос-
довольна
ствувачів і
веса пов-
за стан
організацією
клад, Дер-
вального гос-
вальною бу-
самостійну
і щоб він
об'єднував
ші галузі.
увагу по-

ІХ?

сільському
скільки на
встановлені
забезпече-
ня населен-

організації
пробача
дасть
облеми за-
сільському
господар-
ству. Цей ор-
ганаційний
плануван-
ннотуї пол-
дних ре-
доручити
водного
міжлі-
галузі
Колі
тиметься
і можна
комплекс
драх зем-
Питання
доскона-
домомічних
ктивів проб-

вона, яка
такого
на увазі
населення
обрунтова-
у. Великі
республі-
ської води
прибутком.
і зробити
гроші пла-
равді чисту

ер один у
пийної во-
визнача-
держстан-
обумовлює
вості пийної
районах сві-
вої стан-
ду. За ос-
ровів госпо-
в басей-
і, Десни,
Південно-
їх приток
екологічна
якості
що робля-
буту наро-
вельним

Лише у Дніпро щороку скіндають 1,5 мільярда кубічних метрів отруєних стоків, у яких нараховується понад тисяча хімічних сполук. У Дніпрі й Десні гранично допустимі концентрації органічних, солей важких металів та алюмінію перевищено в кілька разів, а бактеріальне забруднення зоолого в десятки разів. За такого становнища технологія водоочищення на Дніпровській і Деснянській водозабірних станціях не може забезпечувати одержання якісної питної води. Крім того, хлорування веде до появи дуже шкідливих сполук, які виділяти практично неможливо.

Як уже говорилось на сторінках «Голосу України», альтернативним способом забезпечення населення міст і сіл питною водою є використання підземної води. З розрахунку, що для дорослої людини потрібно на добу близько трьох літрів питної води, в більшості регіонів України її цілком достатньо. Виходячи з цього, можна сказати, що альтернативні підземні води для питного споживання поки що немає. Це тим більш зрозуміло, враховуючи сучасний екологічний стан.

За багато років на Україні склалася досить чітка система водозабезпечення. Чільне місце в ній посідають підземні води, які є основним ресурсом водопостачання сільських населених пунктів, міст та селищ міського типу. При цьому 50 міст, з яких шість обласних центрів, задовольняють свої потреби виключно за рахунок підземних вод.

Сучасний забір підземних вод для задоволення потреб народного господарства й населення республіки становить близько 7 мільярдів кубічних метрів на рік, або близько 27 відсотків прогнозованих експлуатаційних ресурсів. Добувають їх більш як 90 тисяч свердловин загальною потужністю близько 14 мільйонів кубічних метрів на добу, а також з 2,1 мільйона колодязів, що забирють 1,9 мільйона кубічних метрів на добу. Приблизно 6,7 мільйона кубічних метрів на добу забирається поодинокими свердловинами.

На питне водопостачання витрачається 56 відсотків підземних вод, на технічне — 11, на зрошення — 21 і на тваринництво — 12 відсотків.

Аналізуючи структуру використання підземної води, зауважу, що в деяких областях спостерігається її нерівномірне використання. Так, у вододфіцитних Херсонській, Кримській та Запорізькій областях для питного водопостачання використовуються 32 відсотки. Тільки половина одержаної підземної води використовується для питного водопостачання у Волинській, Кіровоградській, Сумській та Черкаській областях.

Питоме витрачання підземної води на одного мешканця міста в середньому по республіці становить 150 літрів на добу, на одного мешканця села — 60 літрів. Слід зазначити, що в окремих районах Кримської та Херсонської областей протягом 10—12 років відбір підземних вод для зрошення становить понад 100 відсотків, що призвело до вичерпання та засолення головних водонесних горизонтів.

Не слід забувати й про те, що поруч з недоосвоєнням розвіданих запасів у республіці експлуатується велика кількість одиночних водозабірних свердловин.

На території республіки вже більш як 900 населених пунктів користуються привозною водою і, на жаль, їх чисельність зростає. В резуль-

таті нерационального природокористування повсюдно виснажуються запаси підземних водонесних горизонтів. Наприклад, Гоманське родовище на Рівненщині.

Виходячи з того, що українська земля найбільше постраждала від чорнобильського лиха і що нині Чорнобиль з Дніпра споживають воду 33—35 мільйонів чоловік, ми повинні невідкладно вирішити проблему забезпечення нашого народу чистою питною водою.

Повинна бути прийнята державна програма питного водопостачання України на триваліший період. У зв'язку з цим є декілька напрямів першочергового вирішення цієї проблеми. По-перше, не зволікаючи перейти екологічно найбільш неблаготворний район на біоетне водопостачання з існуючих свердловин.

По-друге, вирішити питання закупівлі за кордоном заводу для добування, підготовки й розливу води в поліетиленову тару. До речі, весь цивілізований світ давно вже перейшов на цей спосіб постачання питної води. (Оболонський варіант в умовах нашого міста може мати, на мою думку, локальний ефект). По-третє, у невеликих містах (з урахуванням наших можливостей) доцільно будувати дуплексні (незалежні) системи водозабезпечення. Не можна недооцінювати системи поверхневих водозаборів.

Однотактно з проведенням заданих заходів слід підняти на якісно новий рівень проблему питного водопостачання підземних вод. У цьому напрямі в республіці набуто певного досвіду.

Ця проблема особливо актуальна для Києва. Запаси підземних вод на його території складають 1,2 мільйона кубічних метрів на добу. (Змішувати поверхневі й підземні води з метою постачання питної води не рекомендується).

Загальна кількість води, що відбирається в Києві за добу, 535,5 тисячі кубічних метрів. У межах Київського родовища підземних вод нараховується майже 1000 свердловин, з яких 948 — прикдатні до експлуатації. Однак нині експлуатуються тільки близько 600 свердловин.

Можливість задовольнити потреби населення столиці України підземною водою не викликає сумнівів. Але для цього необхідно привести в експлуатаційний стан всі свердловини, що вже існують, з котрих майже 70 свердловин пробують після чорнобильської аварії. Отже, експлуатаційні служби на сучасному етапі повинні відіграти вирішальну роль у забезпеченні Києва якісною питною водою.

Насування водного дефіциту змушує розпочати активне освоєння розвіданих водовищ (з 26 водовищ 16 не використовуються), будівництво дуплексної водопровідної системи питного призначення. Для переведення водопостачання населення Києва на біоетну систему достатньо 10 тисяч кубічних метрів води на добу. А щоб зменшити й зупинити забруднення водних ресурсів, зокрема, від Дні чорнобильської катастрофи, зону необхідної (й ще не пізно) залучити з наступним залісненням, тобто закріпити радіоуклади там, де вони випали, не допустити подальшого їх розповсюдження і потрапляння в річки та водойми.

Анатолій ЯЦИК,
директор Українського
науково-дослідного
інституту водогосподар-
ско-екологічних про-
блем.

У домашніх умовах можна одержати живу воду. У зв'язку з цим на запитання нашого кореспондента відповідає головний конструктор установок для добування талої води кандидат технічних наук І. ВАРНАВСЬКИЙ.

— Іване Миколайовичу, стало відомо, що винайдену вами установку хочуть мати фірми з Кувейту, Австрії, Японії, ФРН, Польщі... Що ж це воно за диво, яке зацікавило навіть закордонських спеціалістів?

— Справа в тому, що «жива» тала вода має більш високі біологічні оздоровчі й лікувальні властивості, ніж природна. А розроблена для її добування установка ВІН-2 дуже проста і не потребує великих фінансових затрат.

— Коли діло зроблено, то, на перший погляд здається, що все дуже просто. А як насправді?

— Щоб легенда стала реальністю, треба було провести величезну кількість експериментів, досліджень, аналізів. Необхідні були роки, щоб розробити спосіб одержання «живої» талої води з регульованими параметрами структури і складу — тієї самої цілющої води яка благотворно впливає на живі клітини і змінює людину.

«ЖИВА ВОДА» — ЦЕ НЕ ЛЕГЕНДА?

Згодна з легендою, для в республіці настала епідемія, що не дає тепер більше цікавати не «лабораторні» успіхи, а перспективи великомасштабного добування чистої питної води. Наскільки це реально?

— Те, що багато іноземних фірм виявили бажання якомога швидше одержати ВІН-2 і налагодити в себе широкомасштабне добування «живої» талої води, говорять саме за себе. На «домашній» основі й ми хочемо налагодити добування цілющої води для всього населення насамперед для дітей. Але робота ускладнюється тим, що існуючі методи очищення води неспроможні повернути її початковий і так необхідний для всього живого біологічний склад. Встановлено, що вода має «пам'яті» й навіть після очищення «пам'ятає» про перебування у ній шкідливих і отруйних домішок, залишаючись, по суті, «хворою».

— Отже, треба не тільки вилучити з води всі небажані домішки, а й стерти «пам'яті» про їх перебування в ній?

— Так, треба поліпшити її молекулярну структуру. Потрібні були роки, щоб розробити спосіб одержання «живої» талої води з регульованими параметрами структури і складу, а саме цілющою і оздоровчою вплив на людину.

— Якщо не секрет, як саме ви добуваєте «живу» талу воду?

— Ми це робимо для людей. Тому секретів немає. Воду, наприклад, з-під крапа треба попередньо кип'ятити у скляному або емальованому посуді протягом 1—2 хвилин. Потім її різко охолодити при закритій кришці у проточній холодній воді до 20—30°C, розлити у склянки, розширені вгору, і заморозити в морозильнику. Після повного замороження ці склянки треба поставити в якусь місткість, скажімо в кастрюлю, для повільного танення льоду. Головне (і) танути лід повинен до утворення бурлики. У цій крижаний бурливі концентруються отруйні, шкідливі компоненти води. Тому її треба вилити ложечкою і викинути. Одержану таким чином живу талу воду використовують як питну.

— А наскільки корисна вона?

— Систематичне споживання «живої води» як питної, для приготування їжі, напоїв, а також для цілющих настойів на травах, корисні дає дивовижний оздоровчий і лікувальний ефект. Адже будь-яке приготування їжі, і напоїв за загальноприйнятою технологією з тепловою обробкою супроводжується процесами екстракції вихідних продуктів у воду, взаємодії корисних компонентів, що виділялися у розчин, з домішками, які бувають шкідливі, а то й отруйні. Можу також сказати, що тала вода справді здатна зцілювати фатальні дисгармонії організму людини. І це стосується насамперед багатьох хвороб.

— І є конкретні приклади?

— Так. Про це свідчать багато листів. Висока організація взаємодії такого складового організму, як людський, що налічує більш як 50 000 мільярдів клітин, насамперед пов'язана з внутрішнім середовищем, основною його є вода. Не слід, звичайно, забувати і про те, що залежно від свого стану, вода може бути як творцем біологічного життя, так і його руйнівником. Усе залежить від її складу та ентропії — термодинамічно-

го показника, який характеризує ступінь хаосу системи.

Ні в кого не викликає сумніву той факт, що довголіття і здоров'я великою мірою залежать від якості — структури і складу води, яку людина п'є і якою дихає (пари води перебувають у повітрі). Тому з цілющою підставою можна стверджувати, що, розв'язавши проблему одержання і широкого використання чистої, свіжої води, ми закладемо фундаментальну основу не тільки для зміцнення здоров'я нинішнього покоління людей, а й покоління майбутнього...

— Ви розповіли про найпростіший спосіб одержання «живої» талої води. Хоча навіть найпростіший варіант має головну суть процесу. Мабуть, заморозувати воду можна не тільки у склянках, а й у значно більших місткостях, дотримуючи необхідних умов?

— Цілком вірно. Однак і цей варіант не розв'язує завдання одержання необмеженої кількості чистої талої води будь-коли. Тому потрібна була розробка конструкції спеціальної установки, яка в автоматичному режимі могла б давати потрібну кількість очищеної талої води в будь-який час доби. Її створенню передувала велика дослідна робота, проведена мною і моїми колегами з участю Інституту фізики АН УРСР під керівництвом професора, доктора технічних наук М. Курика. Було розроблено конструкцію установки та оригінальну технологію очищення талої води з надзвичайно корисними для здоров'я біологічними властивостями.

— Я так розумію, що ВІН-2 — це вдосконалена установка?

— Так. Початковий варіант установки свого часу детально розглядався на спеціальному нараді в Інституті холодної хімії і хімії води АН УРСР під головуванням директора Інституту, члена кореспондента АН УРСР В. Гончарука. Зауваження і пропозиції, висловлені вченими, були враховані при створенні ВІН-2. Ця установка оснащена найновішою автоматикою, котра забезпечує заданий технологічний процес із використанням прямого і зворотного зв'язку. Вона за розміром не більша від холодильника «Мінськ-15». Продуктивність 50—70 літрів на годину, залежно від якості і цілювості призначення води. Проектування і виготовлення її становить близько 35—40 тисяч карбованців. У стадії розробки дві модифікації установки ВІН-2. Одна для домашнього користування. Вона матиме габарити середнього телевізора і даватиме на годину 5—10 літрів очищеної цілющої води. Друга — для широкого використання, продуктивністю 300—500 літрів на годину.

— А чи під силу це вам?

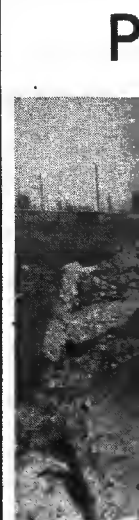
— Велику надію ми покладемо на громадські й державні організації, які могли б стати спонсорами й організаторами промислового випуску установок для одержання очищеної біологічно активної цілющої питної води, яка потрібна не одинично, а мільйонам.

Інтер'ю провів
Володимир ОЛЕФІРЕНКО,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Він бачили, плавали? Не мені недоволю, таке в пониззі — коли полуреактивний лотом, а попіл і ром далено і ваючи усе ч. Коли сімействів, утілюючи не зважають якої чи й у на відкрити досі уникали які забрели і ли птахів, що змушені кидати гнізда і з оми летіти, б те вдається, шли яось у м'я.

Ми, група лів, що вирішувати удачі у відда Дястровського шені були че в плавнях з спроби поверворованого шчичинкували не досить трхтозяа-куди, десь опізнючі на берег. Відлося пояснюванмазані і руодяг, і рибодалля...

Хто ж це? ньої весни, дріст молоді кука, рогіз рослинність, лое сухі плаі накуть, що ливці, останні перших. Та ало, відповіді мліла: підмалівищо? Здебіа

у водах можна одержати живу у ліній як завантаження наплого відкопиди голівний конст

на для добування талі водних пауа І. ВАРНАВСЬ-
ромовичу, стало відомо, що
в якій установі, хоча і та
ту, Австрії, Японії, ФРН,
де воно за дією, яке заці-
новляється спеціалістів?
що «книга» тала вода має
монологічні оздоровчі й лікува-
чі, ніж природна. А розробле-
нню установи БІН-2 дуже
потребує великих фінансових

вироблено, то, на верній по-
що все дуже просто. А як
вона стала реальністю, треба
визначити кількість експера-
ментів, аналізів. Необхідні були
робити спосіб одержання «чи-
стої» та регулювання параметра-
р складу — тієї самої цілю-
щої води, яка впадає на живи-
ї там людини.

«СИВА
ДА» —

НЕ ЛЕГЕНДА?

на, чи в результаті на-
ше, що це теоретична
«Бораторні» успіхи, а переспа-
дковий добування чистої
води не реальні?
такого інтенсивного живи-
гого швидко одержати БІН-2
себе швидко-наслідкове добу-
вання чистої, говорить саме за
себе? Чи є він хочомо
ї та цілющої води для
її? І насамперед для дітей.
Відомо, що ті, що існуючі
вони води неспроможні повер-
ї та їм необхідні для всього
її властивості. Встановлено,
кожеться, і каже, після очис-
ку по перебуванні в
руйнух домішок, залишаю-
ться.

не тільки вилучити з води
її, а в їй створює «пам'я-
тність» і в поліпшити її молекулярну
різні були рони, щоб розро-
вняти «книгу» талі води і
її «трами» структури і
її, цілющою і оздоров-
люючою.

одну
секрет, як саме він добува-
воду?
себімо для людей. Тому се-
зоду, наприклад, з-від кра-
во іншій у склянку або
посуді протомлю 1—2 хви-
наю охолодити при закритій
устьї холодної води до 20—
у склянки, розмешати піною,
морозильнику. Після появи
її склянки треба поставити
її, склянку в каструлю, для
води льоду. Голосно (!) —
їшен до утворення бурблуні,
і бурбуні концентрується
її концентрати води. Тому її
допущено і заміняти. Окрем
живу талу воду викорис-
ту.

ні корисна вона?
не споживання «книжної» води
притягування їжі, напоїв, а
її, а після настоїв на травах,
ножничий оздоровчий і лікува-
льний. Буди не притягування і
затягування технологію
оборобню супроводжується
рації вихідних продуктів у
корисних компонентах, що
її, з домішками, які бува-
ї і отруйні. Може також
а вода справді можна вплив
такої організму людини,
насамперед багатьох хвороб,
її приймають?

не сподіватися багато ліств.
її властивості такого скла-
її людської, що налічує
ї мільярди клітин, насампе-
рше найбільш середньому,
вода. На сай, зазвичай, за-
що залежно від свого стая,
її творець біологічного
рубання. Усе залежить
ентропії — термодинаміч-

го показника, який характеризує ступінь ха-
рактеристики.

Ні в кого не викликає сумніви той факт,
що довготривалі і здоров'я великою мірою за-
лежать від якості — структури і складу во-
ди, якої людина п'є і якою дихає (парі води
переховують у повітрі). Тому з цілющою
підставою можна стверджувати, що розв'я-
занню проблеми одержання і широкого ви-
користання чистої, свіжої води, як закладе-
мо фундаментальну основу не тільки для
зміцнення здоров'я нинішнього покоління
людей, а й повоління майбутнього...

— Як розв'язати по найпростішій спосіб
одержання «книжної» талі води. Хоча наїв-
найпростіший варіант має такову сутність: про-
цесу. Мабути, заморозувати воду можна не
тільки у склянках, а й у значно більших
місткостях, дотримуючи необхідних умов?

Цілком вірно. Однак і цей варіант не
розв'язує завдання одержання неомеженої
кількості чистої талі води будь-коли. Тому
потрібна була розробка конструк-
ції спеціальної установи, яка в ав-
томатичному режимі могла б да-
вати потрібну кількість очищеної талі
води в будь-якій час доби. Її створенню
передувала велика дослідна робота, проведена
їєю і моїми колегами з участю Інституту
фізики АН УРСР під керівництвом професо-
ра, доктора технічних наук М. Куріка.
Було розроблено конструкцію установи та
оригінальну технологію очищення талі
води з надзвичайно корисними для здоров'я
біологічними властивостями.

— Я там розумію, що БІН-2 — це дос-
конала установка?

Так. Початковий варіант установи сво-
го часу детально розробляв на спеціальній
нарад в Інституті коллоїдної хімії і мілі
її АН УРСР під головуванням директора
Інституту, члена - кореспондента АН УРСР
В. Голосіюка. Зауваження і пропозиції, які
словесні зауваження, були враховані при створен-
ні БІН-2. Ця установка забезпечує на-
дійне автоматичне, котра забезпечує
технологічний процес із автоматич-
ним прямим і зворотним зв'язком. Вона за-
розробом не більша від холодильника
«Мінск-16». Продуктивність 50—70 літрів
на годину, залежно від якості і цілющо-
го призначення води. Проєктування і вигото-
влення її становить близько 35—40 тисяч
карбованців. У складі розробки для модерні-
зації установи БІН-2. Одна для домашнього
користування. Вона матиме габарити се-
реднього телевізора і даватиме на годину
5—10 літрів очищеної цілющої води. Дру-
га — для широкого використання, її про-
дуктивність 300—500 літрів на годину.

— А чи відразу це вийде?

— Велику надію ми покладаємо на громад-
ський й державний організації, які могли б
створити спільноту й організаторів промис-
лових випуску установ для одержання
очищеної біологічно активної цілющої та-
лі води, яка потрібна не одиницям, а міль-
йонам.

Ітера /ю прозіс
Володимир ОЛЕФІРЕНКО,
спеціальний кореспондент «Голосу Ук-
раїни».

ПОПІЛ НА ПТАШИНІ КРИЛА

Вя бачили, як горить
плавні? Не доводилося. А
мені недавно випало бачити
такі в околиці Дністра. Це
— коли поуми і гуде, моє
реактивний літак переїз-
аєтом, а попіл розноситься віт-
ром далеко навкруги, покря-
паючи усе чорним шаром.
Копи смієтиско різних набо-
нів, утиліації від вогню, яке
не заважає ні на річку, з
якої чи й усі випливають, ні
на відкриті місця, які до-
досі уникла, ні на людей,
які забрели в їх утробу. Ко-
ли гнали, що оселилися тут,
зачувши якісь наслідки
гайда і з опаленими крила-
ми летіти, бігти геть, якщо
те адяється, якщо не втра-
дили якість у досколу по-
лу-
м.

Ми, група робітло-люб-
теїв, що вирішили пошукати
участі у віддаленому кутку
Дністровського лиману, зму-
шені були через оту пожежу
в плавнях відмовитися від
спроби повернутися назад
зворотним шляхом. Ми
чинувалися по останньому,
не досить тримкою льоду
хтозна-куди, донні варіанти
були опитані та забралися на
берег. Нама довго до-
досі пошукати, чому геть
вишавали і руки, й обличчя, і
одні, і рибальські прина-
дальні.

Хто ж це винуват у ра-
вній весні, донні не пішли в
ріст молати, коні, очерет,
куди, рогі та іша болотна
рослинистість, щорозу підпа-
лає до суцільної. Рабони
кажуть, що то робить мис-
лячи, останні — кинають на
перших. Та як би там не бу-
ло, відповісти все одно зро-
уміла: підпалили люди. На-
віщо? Здебільшого — про-
сто так, зничив'я. Група енту-
зіастів-екологів, тільки за
кінешню зиму-весну
реконстрували в дельті Дніс-
тра більше десятих великих
розкоп, якіми зничив
близько п'яти тисяч гектарів
плавнів, що виконують важ-
ливі функції природоохорони та
санітарно-екологічної функції
для регіону. Що скаже, якщо шкідли-
ві заздало відомо, повітряню
середовищу, розсириную
світу регіону. арист-рент,
здоров'я людей, котрі
тут мешкають? Таке навра-д
підпадає підзакази.

А ось деякі папухану
робили заклади Орнітологі-
чного товариства УРСР
А. Норманов, В. Столяров-
кай, І. Русів, І. Поголів та
М. Жид, 12 березня, вду-
чили з вертольота експеримен-
тальний облік птахів з ме-
тою дослідження їх мігра-
ції, у літньо-осінній
чорномор'я зокрема, встанов-
лено: пожежею зничив
місяці гніздування єдиного
на Дністрі утворюваних ко-
лпці, зазвичай до Червоної
лінії ЦСРП, три гніздові
території великої качки, ба-
гато гніздових малих білих
та жовтих чаплі, короваїки,
малого плавня, яких зали-
шилося лише в регіоні дуже
мало. Не виключаю обсто-
вищення місць, не знають, не
притримують, лебеді-шипуні,
сірі курки, качки та інші
птаство...

Мисловці загалом не
раз показані на екран теле-
візора котрі викрають пта-
х, яких спитало екологічне
Дністрівське заповіді.
Там йшла війна, і дані з
сторін валилися до заварю-
вального засобу — викили у во-
ди загоки величезну кіль-
кість кавіти. Я бачив, як у

моєй тринадцятирічній ону-
ці — цілком цивілізованої дит-
ині, що полюбляє рон і
журнали моє, — під час од-
ної з таких передач скоті-
лася нерозумна сльоза. Та й
у самого записано, рапто-
м на серці. Тоді подумалося:
а чи небагато кращі ті,
що плавлять плавні? Сильні
книжні істоті — великі
зосилим мах, тих, що лі-
тають, бігають, поважають,
плавають, — згорю за і
«мислито» у вогні, скільки
тепер не знайде притулку?

Про збереження Дністрів-
ських плавнів розмово-
ється давно. Ясно, що їм
потрібний справний госпо-
дар. Істинні природолюб-
ці створили ідею створення
тут заповідника. Ті, що за-
платили тільки розмови
сими утробами, — підли-
ли на захист «вольників».
Здоровий глузд, зазвичай, пе-
ремагає, наслідком чого
обласна Рада народних де-
путатів прийняла постанову
про організацію державного
заповідника «Дністрівські
плавні». Новий статус тери-
торії в гирівалі зли Дніс-
тра тепер має затвердити
Державний комітет з питань
екології та національного
природоохоронного УРСР.
Знаю, що й там з цього при-
воду в різні думки. Однак,
сподіваюся, затвердить. А
цей матеріал вже буде ще
одним аргументом на користь
справи, вирішення якої
дозволить зберегти унікаль-
ний куточок північно-за-
хідного Причорномор'я.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент
«Голосу України»
Одеська область.

РЕКВІЕМ ЗА РІЧКОЮ

На знінках фотореспон-
дента Укрінформові все, що за-
лишилося від знаменитої в
косячній частині річки Берис-
лавки Балки. Створили не
пам'ятники, які не була чис-
та і багата на рибу річка.
Тепер інжиря течія забруд-
нена стомаки, пічка пере-
родника, численними дам-
бами і трубопроводами, збуду-
ваними за примітивними
принципами. Без урахування
екологічних сил і сил
впливу на Балки. Високий
нове будівництво напірного
навалізаційного трубопро-
воду за завдання Херсонської
нафтопереробної заводу, у-
правління капітального будів-
ництва і нафтоукладання
річки. До такого занепоко-
прійшов обласний комітет
охорони природи після вер-
тової перевірки. Яким по-
вернувся влітку 1988 року
неквітуча дельта, і її паси-
ди перебігати вавко.

Не раз дарували були на
сплох активісти громадсь-
кого Інституту екології, комі-
тету по охороні природи і по
врятуванню річки Червоно-
вої... Закладали духу у замов-
ників, підприємців. Потім із
слухом і в господарстві міста.
А поки що протриває Вер-
ховська неретворення на світ-
ник.

Фото О. КРЕМКА.
(Укрінформ).

Відродження за листом

ДОРОГА
ДО ХРАМУ

**З'ЯВЛЯЮТЬСЯ І НА
ПОЛТАВЩИНІ
ПЕРШІ
ПАРОСТКИ
ВІДРОДЖЕННЯ:
ЗА ТРИ
ОСТАННІХ РОКИ
В ОБЛАСТІ
ЗАРЕЄСТРОВАНО
44 ЦЕРКВИ.**

«У кінці минулого року громадянські села Соничного та села Рубанівки Машинського району доручили мені скласти список людей, які яростно добудувати церкву в Соничному. Я писав по дві-три і набирав 165 підписів».

У райкомісній східці, що потрібав список тільки на 20 чоловік. Ці списки було складено і віддані голові райкомісному, ледьому депутатів, але вони нудили зникли, і довелося мені третє бігати по селу, щоб люди підписалися. А зрешті і четверте, і п'яте... Закон про свободу совісті прийняли, а де її брати, оту совість, не написали. Там от питання: чому нам дозволяють будувати церкву і коли зареєструвати прикладі

Голова приходу Памір Карп Іванюк.

— Он там, за садом, на пагорбі. Крайого місяця для церкви і в окрузі не знайти. Никось на цьому столі да-ча полтавського генерал-губернатора: палац, сад, ставки. Потроху все, із землею з'являлися.

Карп Іванюк робить паузу, ніби чекає мого запитання: «Хто ж це зробив?».

Я мовчу, і він мовчить. А перед моїми очима спливає дитячі споми-ни: трижовий літній вівторок, обіцяний червоною загрозою. Крик, гамір на все село, у сусідній Маринихівській церкві горить! Хто зміг — побіг рятувати, а я все шкяв не міг второпати, як могла горіти така велика і красива споруда. Люди просто завірили від жаху, одна бабуся Одарка була похована в прикритій: «Понарай, Боже, антихристів Проклятих!».

Вогонь з'їв церкву, залишилися саме попілки. Істинної причини пожежі так і не встановили.

Сотні церков було знищено на Полтавщині. Ось лише три сухі безмовні цифри, а від них стає ледь, на загірші. Одразу після революції 1300 діючих культових споруд, по вісн — 300, а згодом — 100. Залишилося всього 85 року» — 52. Різноманітні зазначення храмів Божі. Один — скарби, другі — розвалини, треті перетворили в сільбоу, дитини, склади, конюшні. Знищували віру, та хіба можна бити людську душу? Простіше вивести людину з небутих творів і рух — храми, дзони, ікони, фрески, живописні полотна. Безсиліо втрачено шедеври національної архітектури і мистецтва, найкис поховано

нише слово тієї покоління, звернене до дітей та онуків. Чого варта одна кімната Козельщинської Божої матері, яка, за переказами, відвідувала згорілих і немічних! Мабуть, така після воли в собі небажувати матицу салу, бо вторувала стемжю до собору солмського Козельщинського монастиря вся Росія. А сам храм, як скарбона в 1946 році ігуменія Феоданія, вважався одним з найкрасивіших у країні. З кошиновою соборою багатства майже нічого не залишилося.

Та повернімося до нашої роковини. Автор листа виявляє з тими кілками пафосів. Один подає як реліквію. Чин-такі рішення Полтавського обласного про реставрацію парабрі і довели на будівництво церкви.

— Вітаю! Тепер усі проблеми позаду.

Карп Іванюк не посідає підняти свій оптимізм.

— Воно то так, залишилося зробити «диріжбу» — побудувати. Проте потріб-но не менше ніж мільйон, цегла — тисячі тонн п'ятдесят, цементу — тонн тридцять п'ять. А це механізм, майстри.

— Спархія допоможе.

— Буває у нашого єпископа Саян, Обіце підтримку, але не грошима. Ми самі, каже, за ваші кошти живемо. Будуйте, а з облаштуванням допоможемо.

— А у райкомісному що кануло?

— Голова райпаладу Юрасов, як тільки почув про цеглу, так і відірвався: «Немає і не буде».

— Той всі надії на людей, колгосп.

Тут у нас пожежа моруозимий і в сільбоу, і в пралівні. Одна зато-

вика — біди ми, як черкони мінші. Але дитини, як куди, будемо збирати з миру по нитці.

Прошався господар оптимістично: «Прийдіть на освячення церкви. На храм».

Не уточнювали, коли, бо ясно, що не скоро. Це лама-ли з один день або ніч. А зводили нове — треба роки в то й десятиліття. Почували досвід догвозду церкви у Великих Сорочинцях: реставрація тривала майже 25 років. А доля Полтавського Хрестовоздвиженського монастиря, історія якого сягає у рік 1650, не менш плачлива. Одна з найбагатших пам'яток України як і зуміє залишити колись рави? Союдами вигнали монастиря нагадує розорене гніздо.

А втім, з'являються в області перші паростки відродження: у Пирятині, Ізяславі, Полтавському, Бєлгородському районах. За три останні роки на Полтавщині зареєстровано 44 церкви. І хоч не повернули їм колишньої величі, багатства, краси, але, здається мені, що сьогодні, як ніколи, вони скляні вірою. Хто — вірою у Божество, а хто — земною вірою в християнські цінності, на яких виховувалися покоління. Не вбій. Не вкради. Шануй батька і матір своїх».

Для більшість з наших сучасників віра цілком повернулася. Але в ній уже чітко видно дорогу до храму. Храму Божого. Храму мирського.

Григорій ГРІНЬ,
власний кореспондент
«Голосу України».

Полтавська область.

Фото Леоніда
ВЕЛИЧЕНЬКОГО.

Лугань.

ВАВІЛОНСЬКА ВЕЖА

Ной мав три сини: Симе, Хама і Яфета. Після потогу вія та його сини мали ще багато дітей. Земля знову була заселена людьми.

Невдовзі виявилось, що і після потогу люди не стали кращими. Найбагатшим чоловіком на той час був Нимрод. Він був охотником. Хама, син Хама, Нимрод був надзвичайно мужливим, сильним і спритним. Він дуже любив полювання. В йому не було нічого поганого, тому що нерісно і необхідно було захищати хижих звірів. Нимрод ціла час полювання супроводжувало багато людей, і вони називали його сильним звіроловом перед Господом. Але, невдоволення на таку людину, Нимрод був великим ворогом Бога.

Мислячи переслідувати диких звірів по всьому. Одного разу вони підійшли до широкого річчя, неподалік Саватру. Ця річчя називалася Сенарасаром. Там ті люди і поселилися. Спочат-

ку вони мешкали в наметях, але потім почали зводити будівлі. На тому місці були великі каміни, але вони завжди вихилили цеглу з глини, якої там було в достатку. Вони назвали один одному: «Зробимо цегли і запалимо її вогнем». Вони розімали глину, наповняли її рами, розпалювали вогонь посередині.

Ці люди ревно заважали будувати своїх домових, та в середній вони мали городи: вони хотіли: збудувати велике місто і всім там поселитися. Вони хотіли цим прославити себе і налякати сусідів. Щоб набити своєму місту грізного вигляду, вони наудали збудувати високу вежу до небес.

З височини цієї вежі вони мали надбати пошани своїх ворогів, коли ті наближалися. Однак самі вони не прагнули жити на тому місці, вони говорили самі собі: «Прославимо себе до

того, як ми розпорозиримоса по всій землі». Бог бачив, щоб вони були розпорозиреними. Господь знав, що буде з ними, якщо вони не зупиняться разом і жити, жити, допомагаючи один одному робити зло.

Господь мав особливий план, як саме переконати людям будувати не місто. Богові вистало зупинити будівлю діяльність людини. Що ж це був за план?

Можливо, Бог мав на увазі послати грома і блискавиці, щоб налякати будувачів? Або град, який робив би їх і зруйнував би їх будівлі? Чи, може, так, щоб люди пересаридили між собою і знищили один одного? Ні. Бог вирішив припинити будівництво, зробивши так, щоб люди забули свою рідну мову і почали промовляти слова, яких ніхто не розумів. Таким чином, вони не могли розуміти один одного і не могли допомагати один одному, так що праця їхня

попинна була б припинитися. Люди змешени були відмовитися назвати від самих думок, і будівництво будівництва міста і аєж. Та частина міста, що вже була побудована, віднесла під назвою «Вавилон», або «Вавилон». Потому вони розійшлися по всіх усюдах і поселилися в різних країнах. Господь розпорозирив їх по всій землі.

Бог не дає їм можливість об'єднатися, бо сильнім б зла вони причинили народам Божому. Згодом на місці побудованого вежі виникло місто Вавилон. Там творилися багато зла. Недовдована вежа стала храмом потанського божества Вела.

Вреши-решт, місто Вавилон стало найбільшим містом на землі, але й найбільш нещасливим. В наш час Вавилон лежить зруйнований. Тільки купи сміття, руїни та розкопані археологами гігантські підмурки вежі нагадують про колишню славу і могутність. Недаремно Біблія каже: «Шумлять народи, як шумлять води великі, та Господь явив силу свою, і вони повтілялися далеко».

(Далі буде).

Фото Леоніда Підлужного

Про це говорять

Хоккей

_____